

Kāp gerā

Kāp gerā, ka laukē atšēla.
Sojodēna vēskon aplinkou.
Apētās žuolelē sokēla,
Po šaltē mes ēšgēniem slinki.

Ē cīrolē nebier sostīrē,
Kap blūzdamis nebēng gēiduotē.
Kāp gerā, ka traktuorēs vīrā
Ēšmuovē i laukus vaguotē.

Ožkērbēna muotrēškas kaima,
Rasuodna jog rēk pasīsietē!..
Kāp gerā – saulelē – viel laima,
Ka truobuo jau nebrēk siedietē.

Kāp gerā, ka medē ēšspruoga,
Ka šēloma šalti nubaidē.
Atkota ē vākā – jog pruoga –
Viel kontēnis putbala laida.

Ēšbovēs pri pečīaus par žēima,
Sostēpēs – nuors kēik pajodiesi.
Pavasaris – ēšlīsk i kēima,
Atkotēs darboutēis pradiesi.